

Κυριακή 22α Μαΐου 2022

Κυριακή τῆς Σαμαρείτιδος.

(Ἰω. 4, 5 – 42).

«ἐμὸν βρωμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τό θέλημα τοῦ πέμφαντός με καί τελειώσω αὐτοῦ τό ἔργον» (Ἰω. 4, 34)

Πεινασμένος καί διψασμένος σήμερα ὁ Κύριός μας, μέσα στό καταμεσήμερο, κάθεται στό πηγάδι τοῦ Ἰακώβ. Πεινάει γιά τή σωτηρία τῶν παιδιῶν Του καί διψάει γιά τό ξαναζωντάνεμα τοῦ ἀπονεκρωμένου ἀνθρώπου.

Οἱ μαθητές Του νομίζουν ὅτι πεινάει γιά ὕλικό φαγητό καί ἀποροῦν γιά τό γεγονός ὅτι ἠθελημένα ἀπέχει ἀπ' αὐτό. Δέν καταλαβαίνουν πώς ὁ Κύριος ἀπολαμβάνει μία εὐλογημένη πλησμονή ἀπό τό διάλογό Του μέ τή Σαμαρείτιδα. Χαίρεται, διότι χόρτασε ἀπό τήν πίστη τῶν Σαμαρειτῶν. Ἔφαγε τήν τροφή

τῆς ἀγάπης καί τῆς σχέσης μέ ἀνθρώπους καλοπροαίρετους καί θετικούς. Γι' αὐτό λέγει στους μαθητές Του: «ἐμόν βρωμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τό θέλημα τοῦ πέμφαντός με καί τελειώσω αὐτοῦ τό ἔργον».

Τό φαγητό εἶναι ἀπόλαυση καί ζωή. Εἶναι χαρά καί ἐπικοινωνία. Εἶναι τέχνη καί δημιουργία. Ὁ Χριστός ἔρχεται νά θρέψει τόν κόσμο μέ τό Σῶμα καί τό Αἷμα Του, ἀλλά καί νά τραφεῖ ὁ ἴδιος ἀπό τήν ἀποδοχή καί τήν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων. Τό θέλημα τοῦ Πατέρα Του, πού Τόν ἔστειλε στήν κτίση, εἶναι ἡ ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ὀλοκλήρωση αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς εἶναι ἡ σωτηρία καί ἡ λύτρωση τῶν πιστῶν. Ὁ Κύριος αἰσθάνεται χορτάτος ὄχι μόνο ἐπειδή φόρεσε τήν ἀνθρώπινη φύση καί πραγματοποίησε τό θέλημα τοῦ Πατέρα Του, ἀλλά αἰσθάνεται χορτάτος κάθε φορά πού διαπιστώνει ὅτι κάποιος ἄνθρωπος ἀποδέχεται τήν ἐνανθρώπησή Του. Τόν πιστεύει, Τόν ἐμπιστεύεται, Τόν ἀκολουθεῖ, ἐνώνεται μαζί Του καί σώζεται.

Ὁ Χριστός δέν ἤλθε στήν πραγματικότητά μας γιά νά χορτάσει ἀπό τά ὑλικά ἀγαθά. Δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό κανένα ἀγαθό, διότι εἶναι τέλειος Θεός καί ὡς ἀπόλυτα ἀγαθός εἶναι ἀνευδεής. Ἔρχεται γιά νά χορτάσει ἀπό ἀγάπη. Δίνει ἀγάπη καί περιμένει νά λάβει ἀγάπη. Αὐτή εἶναι ἡ πλήρης τροφή γιά τόν Χριστό. Γιά τόν λόγο αὐτό μᾶς ἄφησε τό μυστήριο τῆς ἀγάπης καί τῆς ἔνωσης μαζί Του μέ τή μορφή τῆς τροφῆς. Γιά νά καταλάβουμε πώς ὅσο ἀπαραίτητη εἶναι ἡ τροφή γιά τό σῶμα μας, τόσο καί περισσότερο ἀπαραίτητη εἶναι ἡ τροφή τῆς Θείας Εὐχαριστίας γιά τή σωτηρία μας. Νά καταλάβουμε ἐπίσης πώς κάθε φορά πού μετέχουμε στή Θεία Κοινωνία δέν τρεφόμεστε μόνον ἐμεῖς, ἀλλά μέ τήν ἀγάπη μας τρέφουμε καί τόν Χριστό, ὁ Ὅποῖος πεινάει καί λαχταράει γι' αὐτήν τήν ἔνωση μαζί μας.

Ἡ πείνα τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό μεγάλο μυστήριο τῆς λύτρωσής μας. Ἡ δική Του πείνα

χορταίνει τίς πεινασμένες για καταξίωση και πλησμονή υπάρξεις μας.

Οι συνθήκες τῆς ζωῆς μας δέν μᾶς ἐπιτρέπουν νά χορτάσουμε τόν Κύριο, διότι προσπαθοῦμε νά χορτάσουμε τά δικά μας πάθη και τίς δικές μας μικρότητες. Ὅσο ὅμως δέν στρεφόμαστε σ' Ἐκεῖνον, μένουμε ἀληθινά πεινασμένοι, ἄδαιοι και ἀνικανοποίητοι. Ἀλλά και τόν Χριστό Τόν ἐγκαταλείπουμε σέ μία πείνα πού ὑποφέρει για τό χατίρι μας.

Ἄν θέλουμε νά θεραπευθοῦμε ἀπό τήν ἀληθινή λιμοκτονία πού μᾶς ἀπειλεῖ, δέν χρειάζεται νά γεμίσουμε τίς ἀποθήκες και τά φυγεῖα μας ἀπό ὑλικές τροφές. Ἀρκεῖ νά τραφοῦμε ἀπό τόν Χριστό, ἀπό τήν παρουσία Του και τήν ἔνωσή μας μαζί Του. Ἀρκεῖ νά Τόν ταῖσουμε μέ τήν ἀγάπη μας και μέ τήν ἀγάπη πρὸς τούς διπλανούς μας. Ὁ Χριστός δέν περιμένει ἀπό ἐμᾶς οὔτε τάματα οὔτε ὑλικά δῶρα. Τό μόνο για τό ὅποιο λαχταράει εἶναι νά Τόν ἀγαπᾶμε και νά δείχνουμε αὐτή τήν ἀγάπη μας μέ τήν προσευχή, μέ τήν ἀρετή,

μέ τή συμμετοχή μας στά μυστήρια καί, κυρίως, μέ τή βοήθεια καί τίς παροχές μας στους ἀναγκασμένους ἀδελφούς μας. Αυτό ἔκανε σήμερα ἡ Σαμαρείτιδα. Τόν ἀποδέχτηκε καί Τόν ἀγάπησε. Αυτό εἶναι πού χόρτασε σήμερα τόν Ἰησοῦ.

Αὐτό ἄς κάνουμε κι ἐμεῖς. Ἐάν δίνουμε στόν Κύριο τό πολύτιμο δῶρο τῆς ἀγάπης μας, Ἐκεῖνος μέν θά χορταίνει καί θά χαίρεται, διότι θά δικαιώνεται στό σχέδιο τῆς σωτηρίας πού ἐκπόνησε γιά μᾶς, ἐμεῖς ἀπό τήν ἄλλη θά ἀπολαμβάνουμε τή λύτρωσή μας καί τή δόξα τοῦ Παραδείσου ἀπό τούτη τή ζωή καί γιά πάντα. Ἀμήν.